

Can't live in a living-room

edition XVIII

Performance by Crime & the City Solution

Support-act : **Joshua Murphy**

Stationsstraat 162, Haacht

23 November - deuren 19.30u

Graag een seintje : 'vol is vol'
concert@cantliveinalivingroom.be
0478/288.571

Deze mythische band was vorig jaar reeds te gast op "Can't live in a living-room" en speelden een fantastische exclusieve set. Simon Bonney en Bronwyn Adams waren tijdens hun vorige tour (na een onderbreking van tien jaar) al bezig met een nieuw album. Dit album is nu klaar (release 20 november).

[the killer](#) - Crime & the City's zesde studioalbum, en hun eerste in meer dan een decennium wordt gevolgd door een Britse en Europese tour die in november begint en de kick-off begint in Haacht, exclusief concert voor België !

Het album begon als een PhD-aanvraag die tot leven kwam toen de kernleden van de band, Simon Bonney en Bronwyn Adams, vast kwamen te zitten in hun geboorteland Australië onder een van 's werelds strengste lockdowns, hun nomadische levensstijl op pauze gezet door de pandemie. *"Natuurlijk", zegt Simon, "zat ik eind jaren 80 een promotieaanvraag samen te stellen over besluitvorming in Afghanistan. Maar het bleek eigenlijk meer een record te zijn dan een doctoraat."*

The PhD en, op hun beurt, het album vonden inspiratie bij Bonney's werk bij het leveren van hulpprogramma's in de Indo-Pacifische regio. Door dat werk bezocht hij plaatsen met veel geweld en het album fungeerde deels als een manier om het effect te verwerken dat onrust op zijn psyche heeft gehad, van de 'dode lichamen in mijn dromen', waarover hij zingt in het titelnummer. Hij legt uit: *"Er is geen sprake van Amerikaanse besluitvorming in Afghanistan op het album, maar qua onderwerp is er veel dat behoorlijk op elkaar lijkt; veel van de plaat gaat over verlies van geloof."*

In plaats van een dramatische hervertelling – of erger nog, een verheerlijking – van de dingen die Simon heeft meegemaakt, richt [the killer](#) zich op de manier waarop ze zich manifesteren in het alledaagse, en de manier waarop mensen onder hun schaduw opereren. *"Er is een vernisje van normaliteit en beschaving waar mensen zich aan vasthouden totdat ze het gewoon niet meer kunnen volhouden,"* zegt Simon. *"Ik ben geïnteresseerd in normaliteit die bestaat binnen wat we als buitengewone situaties zouden beschouwen."*

Door de hele plaat heen weeft Simon ook steeds terugkerende beelden van oncontroleerbare natuurkrachten die, in plaats van te vergeefs te proberen ze te beheersen, ze probeert te accepteren en met hen samen te werken. *"Je kunt tot op zekere hoogte voorspellen wat de natuur gaat doen, je kunt de tornado zien aankomen, maar je kunt niet voorspellen welk huis het gaat raken,"* legt Simon uit.

Toen hij na de voltooiing van het album kort in Oekraïne na de invasie werkte, zag hij die onzekerheid opnieuw: *"Er was een gebouw dat absoluut werd vernietigd door een raket die een halve mijl van het eigenlijke doel verwijderd was. De gebouwen aan weerszijden waren perfect intact, maar in het midden was een krater. Maar in het licht van zo'n onzekerheid was er deze ongelooflijke veerkracht die geboren leek te zijn uit het accepteren van het leven zoals het op dat moment was, hoe uitdagend en onzeker ook."*

"Records proberen in mijn ervaring een vraag te beantwoorden", vervolgt Bonney. *"Maar meestal stellen ze ook nieuwe voor."* Welke vragen probeert [the killer](#) dan te beantwoorden door Crime & the City Solution? En welke nieuwe onkenbaarheden roept het op? Zoals met alle grote kunst, zijn de fijne details de luisteraars om te schenken, maar wat vooral naar voren komt is de vitaliteit van stilte. Of het nu wordt geconfronteerd met de onverschillige sublimititeit van de natuur, de stormachtige schittering van een partner of de dagelijkse impact van door de mens veroorzaakte verschrikkingen, het is beter om een boom te zijn – onzekerheid te accepteren – dan een koning. *"Trauma is niet als een rapierlitteken, het is een etterende zweer die je gewoon moet laten genezen. Kunst kan daarbij helpen",* zegt Simon.

[the killer](#) werd in Berlijn opgenomen door de tweede incarnatie van de band die in de Duitse hoofdstad werd gevestigd. Kernleden Simon Bonney en Bronwyn Adams werden vergezeld door Frederic Lyenn (piano, bas, synth), Donald Baldie (gitaar), Georgio Valentino (synth, gitaar), Chris Hughes (drums, percussie) en Joshua Murphy (piano, gitaar), en voor het eerst werkten ze samen met een producer, de legendarische Martin J. Fiedler, die ook Synth en Mellotron aan het album toevoegde.